

راه حل پیشنهادی: مدل طبیعی حرکات متوالی برای رفع کلیه نیازهای انسانها

مقدمه

نیاز آدمی در اشکال مختلف نظیر مبارزه با بیماری، گرسنگی، تشنگی، دشمن و جهل بروز می‌کند. از آن جایی که فطرتاً موجودی است اجتماعی، لذا بقاء و رشد خود را در تعاملات اجتماعی جستجو می‌کند و برای رفع آنها به اجتماع روی می‌آورد. چه عاملی موجب انسجام و پایداری اجتماعات انسانی می‌شود؟

با کمی تأمل به اطراف خود در می‌یابیم امکان هیچگونه خلل و فطوری در نظم حاکم بر طبیعت وجود ندارد. نظام آفرینش (طبیعت) به عنوان يك مجموعه کامل در کلیه شئون وجودی خود از زیرمجموعه‌های کوچکتر تشکیل شده است که نهایتاً به کوچکترین زیرمجموعه ممکنه (ذره) منجر می‌شود. راز این نظم خیره کننده ریشه در قانون یا سنت لایتغیر حاکم بر کوچکترین زیرمجموعه (ذره) دارد. به گونه‌ای که نظم حاکم بر عناصر تشکیل دهنده اتم با نظم حاکم بر منظومه شمسی یا کهکشانها یکسان است و بر اساس اصل وحدت وجودی به همدیگر مثل زدنی هستند. از آنجائیکه انسان جزئی از نظام آفرینش است و به عنوان کوچکترین عضو (عنصر) جامعه بشری قلمداد می‌شود ناگزیر علت بقا و رشد اجتماعات (۲ نفر به بالا) را در مدل یا سنتی لایتغیر که سرشته شده در فطرت آدمی است جستجو کرد. این مدل یا سنت همچون نخی مستحکم دانه‌های تسبیح، افراد تشکیل دهنده در جوامع را به هم پیوند می‌دهد. این مدل چیست و از چه ویژگی‌هایی برخوردار است؟ برای دستیابی به مدل فوق، رفتار انسانها را مورد مذاقه قرار می‌دهیم.

هر انسانی در رفع مشکلات شخصی، سازمانی و اجتماعی خود به صرف اتکاء به خود احساس ضعف و ناتوانی می‌کند. توسعه تمدن بشری به ویژه در عصر دانش و اطلاعات این احساس را تشدید می‌کند. لذا نیاز انسانها به یکدیگر اساس تشکیل جوامع بشری است. فطرت آدمی مبتنی بر تداوم زندگی در عالم هستی است. نیاز به تداوم زندگی از يك سو در گرو دفع عالمانه خطرات از درون و بیرون شخص است و از سویی دیگر در گرو رشد و کمال وی می‌باشد که برای دستیابی آن منحصراً از راه جامعه بایستی گذشت. با کمی نظاره و تأمل در اطراف و اکناف خود مشاهده می‌شود کلیه اشخاص عاقل فارغ از شأنیتهای فردی، سازمانی و اجتماعی راه مشترکی را برای حل معضلات خود پیش روی دارند. مادامی که اندیشه و

رفتار شخص از رویه طبیعی واحدي تبعیت کند، انتظار فائق شدن بر مشکلات، امري طبیعی است. معمولاً متقاضی (خواهان یا مشتری) به دلایلي نظیر كوچك یا بزرگ جلوه کردن کار، کم کردن زمان، کاهش هزینه یا متخصص دانستن خود در برخورد با مشکلات مبتلا به دچار تشنّت در اتخاذ رویه واحد می شود. مشاهده می شود افراد و جوامعی که در کلیة امور مبتلا به از رویه طبیعی و واحدي تبعیت می کنند، در کلیة فرازها و نشیب های زندگی از روحیه ای امیدوار و منتج به نتیجه مثبت برخوردار هستند. این امور در قالب ماموریت تعریف می شوند.